

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 25 stycznia 1973 r.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, po wysłuchaniu informacji wiceprezesa Rady Ministrów o zadaniach rolnictwa i przemysłu spożywczego w roku 1973, przeprowadzonej dyskusji i wystąpieniu Prezesa Rady Ministrów,

stwierdza z uznaniem, że podjęte w latach 1971 i 1972 decyzje polityczne i ekonomiczne stworzyły rolnictwu dogodne warunki rozwoju i wpłynęły na wzmoczoną aktywność społeczno-produkcyjną rolników, pracowników PGR, spółdzielców i pracowników przemysłu spożywczego.

Prawidłowa i konsekwentnie realizowana polityka Państwa oraz ofiarny trud pracowników rolnictwa przyniosły w latach 1971—72 duży, wynoszący około 12%, wzrost produkcji rolnej.

W roku 1972 osiągnięto dobre plony i wysoki poziom produkcji podstawowych ziemiopłodów, zwłaszcza zbóż, ziemniaków, siana łąkowego i roślin pastewnych. Pogłowie bydła w 1972 roku w porównaniu z 1970 rokiem wzrosło o 5,6%, trzody chlewnej o 29%. Zwiększone nakłady inwestycyjne stworzyły warunki dla rozbudowy i modernizacji zakładów przemysłu spożywczego. W rezultacie znacznego wzrostu skupu surowców rolnych i zaangażowania załóg — przemysł spożywczy zwiększył produkcję i dostawy artykułów żywnościowych (w tym mięsa i mleka) na rynek — o 20% i na eksport — o 24%.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej aprobeuje przedstawione w informacji Rady Ministrów zadania mające na celu dalszy wzrost produkcji rolnej i przemysłu spożywczego w roku 1973. Najważniejsze z nich to:

wzrost produkcji zwierzęcej, lepsze zagospodarowanie wszystkich użytków rolnych, intensyfikacja produkcji pasz gospodarskich, upowszechnianie specjalizacji produkcji, rozszerzanie uprawy i kontraktacji roślin przemysłowych oraz warzyw i owoców, rozwijanie zespołowych form gospodarowania oraz porządkowanie spraw własnościowych w rolnictwie.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraża opinię, że dla przyspieszenia technicznej i społecznej modernizacji rolnictwa oraz pełniejszego wykorzystania jego rezerw nieodzowne jest: zwiększanie produkcji i dostaw dla rolnictwa ciągników i nowoczesnych maszyn rolniczych, środków transportu i materiałów budowlanych, nowych asortymentów nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, koncentratów i mieszanek paszowych; aktywizacja i rozszerzanie usług; szybsze przewyższanie deficytu wody i energii elektrycznej oraz rozbudowa dróg i modernizacja rynku rolniczego. Problemy te wymagają opracowania przez Rząd odpowiednich programów działania.

Sejm podkreśla konieczność szybkiej poprawy przez zainteresowane resorty jakości dostarczanych rolnictwu środków produkcji, a zwłaszcza niezawodności i trwałości maszyn, narzędzi rolniczych i sprzętu gospodarskiego, nawozów mineralnych w formach ułatwiających rozsiew oraz niezbędność pełnego zaspokojenia potrzeb rolnictwa w części zamienne do maszyn rolniczych, ciągników i kombajnów.

Sejm zwraca się do rad narodowych, w tym do gminnych rad narodo-

wych i ich organów o ulepszanie pracy wszystkich ogniw współpracujących z rolnictwem;

do organizacji spółdzielczych, kółek rolniczych i ich związków o rozwijanie usług produkcyjnych, zapewnianie sprawnej obsługi rolników i stwarzanie warunków sprzyjających dalszemu dynamicznemu rozwojowi rolnictwa;

do placówek naukowo-badawczych o przyspieszenie prac zmierzających do wyhodowania wysokoplennych odmian zbóż, okopowych i innych roślin uprawnych, do poprawy jakości i wydajności pogłowia zwierząt domowych, do uzyskania wieloskładnikowych i bardziej dostosowanych do jakości naszych gleb nawozów mineralnych i mniej szkodliwych dla naturalnego środowiska środków ochrony roślin;

do biur konstrukcyjnych i technologicznych o unowocześnianie konstrukcji i podnoszenie efektywności wieloczynnościowych maszyn rolniczych oraz o ulepszanie i doskonalenie technologii i techniki przetwórstwa rolno-spożywczego i opakowań dla jego produktów;

do pracowników szkolnictwa, specjalistów rolnych i aktywu społecznego o usprawnianie kształcenia rolni-

czego oraz upowszechnianie wiedzy, oświaty i kultury rolnej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje komisje sejmowe do systematycznego i wszechstronnego rozpatrywania realizacji ustalonych zadań, a posłów — do udzielania w terenowej działalności pilnej uwagi zagadnieniom dalszego rozwoju rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego.

Sejm wyraża przekonanie, że rolnicy, załogi państwowych gospodarstw rolnych, członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracownicy ośrodków rolnych kółek rolniczych i fachowych służb rolnych, robotnicy, technicy i inżynierowie zakładów przemysłu spożywczego oraz kolektywy pracownicze fabryk i instytucji produkujących lub świadczących usługi dla rolnictwa — racjonalnie i z gospodarską troską wykorzystają wszystkie rezerwy, środki i możliwości, aby przekroczyć zadania określone w planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w 1973 r.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa